

DECIZIA nr. 531/11.07.2014
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC X SRL,
inregistrata la D.G.R.F.P.Bucuresti sub nr. x

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de Administratia sector 3 a Finantelor Publice cu adresa nr. x, completata cu adresa nr. x inregistrate sub nr. x si nr. x, cu privire la contestatia formulata de **SC X SRL**, cu domiciliul in Bucuresti, str...., sector 3.

Obiectul contestatiei, inregistrata la organul fiscal teritorial sub nr. x, precizata prin adresa inregistrata la DGRFPB sub nr. x il reprezinta Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, comunicata prin posta in data de 14.03.2014, prin care s-au stabilit accesorii in suma totala de x lei.

De asemenea, societatea contesta si decizia de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele si contributiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau retinere la sursa pentru perioada de raportare 1/2007 nr. x, prin care au fost calculate debite la contributiile sociale si impozitul pe veniturile din salarii si asimilate salariilor in suma de x lei comunicata prin publicitate la data de 28.12.2012.

Constatand ca, in speta, sunt indeplinite dispozitiile art. 205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art.209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, coroborat cu pct. 3.9 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 450/2013, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii este investita sa solutioneze contestatia formulata de SC X SRL.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Prin adresa inregistrata la organul fiscal teritorial sub nr. x, precizata prin adresa inregistrata la DGRFPB sub nr. x, societatea a formulat contestatie impotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x prin care s-au stabilit accesorii in suma totala de x lei si a Deciziei de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele si contributiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau retinere la sursa pentru perioada de raportare 1/2007 nr. x, prin care au fost calculate debite la contributiile sociale si impozitul pe veniturile din salarii si asimilate salariilor in suma de x lei, solicitand anulara acestora pentru urmatoarele motive:

Nu a primit nicio notificare din care sa rezulte datorii de plata ale societatii, perioada pentru care sunt percepute dobanzi si penalizari.

Nu a mai avut angajati incepand cu data de 15.01.2007 si a efectuat platile asimilate contributiilor sociale in data de 31.10.2007, anexand chitante in acest sens.

In data de 03.06.2009 si-a suspendat activitatea conform Certificatului de inregistrare mentiuni eliberat de Oficiul Registrului Comertului.

Din decizia de impunere nr. 200184/28.12.2012 nu rezulta clar modul de stabilire a sumelor debit pe baza carora sunt percepute dobanzi pe o perioada de 7 ani si penalitati de intarziere pe anul 2013.

In concluzie, societatea solicita anulara debitelor stabilite prin decizia de impunere din oficiu si a accesoriilor emise de organul fiscal, pe care le considera eronate, nefondate, enorme si nereale.

II. Prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. 291114/20.02.2014 organul fiscal teritorial a stabilit accesorii in suma totala de x lei aferente urmatoarelor obligatii fiscale:

- x lei pentru impozitul pe veniturile din salarii;
- x lei pentru contributia de asigurari sociale datorate la angajator;
- x lei pentru contributia individuala de asigurari sociale retinuta la asigurati;
- x lei pentru contributia de asigurare pentru accidente de munca si boli profesionale datoarte de angajator;
- x lei pentru contributia de asigurari pentru somaj datorata de angajator;
- x lei pentru contributia individuala de asigurari pentru somaj retinuta de la asigurati;
- x lei pentru contributia pentru asigurari de sanatate datorata de angajator;
- x lei pentru contributia pentru asigurari de sanatate retinuta de la asigurati.

Prin decizia de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele si contributiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau retinere la sursa pentru perioada de raportare 1/2007 nr. x, comunicata prin publicitate la data de 28.12.2012, au fost calculate debite la contributiile sociale si impozitul pe veniturile din salarii si asimilate salariilor in suma de **x lei**, astfel:

- impozit pe veniturile din salarii si asimilate salariilor suma de x lei;
- contributia de asigurari sociale datorate la angajator suma de x lei;
- contributia individuala de asigurari sociale retinuta la asigurati suma de x lei;
- contributia de asigurare pentru accidente de munca si boli profesionale datoarte de angajator suma de x lei;
- contributia de asigurari pentru somaj datorata de angajator suma de x lei;
- contributia individuala de asigurari pentru somaj retinuta de la asigurati suma de x lei;
- contributia pentru asigurari de sanatate datorata de angajator suma de x lei;
- contributia pentru asigurari de sanatate retinuta de la asigurati suma de x lei.

III. Luand in considerare motivele invocate de societate, documentele existente la dosarul contestatiei, sustinerile organului de administrare fiscala, precum si actele normative in vigoare, se retin urmatoarele:

3.1. Referitor la decizia de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele si contributiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau retinere la sursa pentru perioada de raportare 1/2007 nr. x, prin care au fost calculate debite la contributiile sociale si impozitul pe veniturile din salarii si asimilate salariilor in suma de x lei

Cauza supusa solutionarii este daca organele fiscale puteau stabili din oficiu obligatii fiscale in sarcina societatii, in conditiile in care nu au instiintat-o cu privire la depasirea termenului legal de depunere a declaratiei fiscale, iar dispozitiile procedurale prevad ca stabilirea nu se face inainte de implinirea unui termen de 15 zile de la aceasta instiintare.

In fapt, conform documentelor existente la dosarul cauzei organele fiscale au emis decizia de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele si contributiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau retinere la sursa pentru perioada de raportare 1/2007 nr. x, prin care au fost calculate debite la contributiile sociale si impozitul pe veniturile din salarii si asimilate salariilor in suma de x lei pe motiv ca nu a fost depusa declaratia fiscala pentru aceasta luna, in conditiile in care contribuabila figureaza in vectorul fiscal cu perioada de declarare "lunara" pentru aceste obligatii fiscale.

La solicitarea organului de solutionare, cu adresa inregistrata sub nr. x prin care i s-a solicitat Administratiei sector 3 Finantelor Publice copii ale documentelor privind respectarea procedurii de comunicare a deciziei de impunere din oficiu – perioada de raportare 1/2007 nr. x si precizari cu privire la respectarea la respectarea procedurii legale privind emiterea deciziei de impunere din oficiu, organul fiscal emitent precizeaza faptul ca singura dovada de comunicare a deciziei de impunere din oficiu nr. x este anuntul colectiv nr. x, iar societatea nu a fost notificata cu privire la nedepunerea in termenul legal al declaratiei aferente lunii ianuarie 2007.

In drept, potrivit art. 83 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

“Art. 83. – (4) Nedepunerea declarației fiscale dă dreptul organului fiscal să procedeze la stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat. Stabilirea din oficiu a obligațiilor fiscale nu se poate face înainte de împlinirea unui termen de 15 zile de la înștiințarea contribuabilului privind depășirea termenului legal de depunere a declarației fiscale. În cazul contribuabililor care au obligația declarării bunurilor sau veniturilor impozabile, stabilirea din oficiu a obligației fiscale se face prin estimarea bazei de impunere, potrivit art. 67. Pentru impozitele, taxele și contribuțiile administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, înștiințarea pentru nedepunerea declarațiilor și stabilirea din oficiu a obligațiilor fiscale nu se face în cazul contribuabililor inactivi, atât timp cât se găsesc în această situație.

(4¹) Contribuabilul poate depune declaratia fiscală pentru obligatiile fiscale ce au format obiectul deciziei de impunere prin care au fost stabilite din oficiu obligatiile fiscale, în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei. Decizia de impunere se desființează de organul fiscal la data depunerii declaratiei fiscale”.

Totodata, potrivit art. 7 din acelasi act normativ:

“Art. 7. – (1) Organul fiscal înștiințează contribuabilul asupra drepturilor și obligațiilor ce îi revin în desfășurarea procedurii potrivit legii fiscale.

(2) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.

(3) Organul fiscal are obligația să examineze în mod obiectiv starea de fapt, precum și să îndrume contribuabilii pentru depunerea declarațiilor și a altor documente, pentru corectarea declarațiilor sau a documentelor, ori de câte ori este cazul”.

Procedura privind stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor și contribuțiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă, aprobată prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 3.392/2011 stabilește următoarele:

“Capitolul II - Stabilirea din oficiu a obligațiilor de plată

În aplicarea prezentei proceduri, compartimentul de specialitate efectuează următoarele operațiuni:

[...]

1.2. Emiterea și comunicarea înștiințărilor privind nedepunerea în termen a declarațiilor fiscale

1.2.1. **Compartimentul de specialitate are obligația să înștiințeze contribuabilii în legătură cu depășirea termenului legal de depunere a declarației fiscale, prin comunicarea unei înștiințări.**

Înștiințările privind nedepunerea în termen a declarațiilor fiscale se emit conform procedurilor de administrare fiscală în vigoare și **se comunică contribuabililor în termen de 15 zile de la expirarea termenului legal de depunere a declarațiilor fiscale.**

1.2.2. Procedura de comunicare a înștiințărilor este cea prevăzută pentru comunicarea actelor administrative fiscale.

1.3. Înregistrarea datei comunicării către contribuabili a înștiințărilor privind nedepunerea în termen a declarațiilor fiscale

Pe baza confirmărilor de primire remise de către poștă, a dovezilor de primire prin alte mijloace legale sau pe baza proceselor-verbale de comunicare prin publicitate, după caz, compartimentul de specialitate înregistrează data comunicării către contribuabili a înștiințărilor privind nedepunerea în termen a declarațiilor fiscale”.

Astfel, se reține ca procedura de impunere din oficiu impune organelor fiscale obligația instiintarii prealabile a contribuabililor in legatura cu nedepunerea declaratiilor fiscale, astfel incat

acestia sa ia masuri pentru remedierea situatiei, inclusiv prin clarificarea neconcordantelor in evidentele fiscale si in vectorul fiscal al contribuabililor.

Potrivit art. 83 alin. (4) teza a doua din Codul de procedura fiscala emiterea deciziilor de impunere din oficiu este conditionata de implinirea unei termen de 15 zile de la instiintarea contribuabililor privind depasirea termenului legal de depunere a declaratiilor fiscale, respectiv a unui termen de 15 zile de la data comunicarii notificarii in acest sens.

In speta, organele fiscale nu au instiintat SC X SRL cu privire la nedepunerea declaratiei fiscale pentru luna ianuarie 2007, astfel ca acestea nu puteau trece la stabilirea din oficiu a obligatiilor fiscale in lipsa acestei instiintari. Se retine ca prin lipsa instiintarii organele fiscale au privat contestatara de posibilitatea de a prezenta declaratia pentru perioada fiscala respectiva sau de a-si clarifica perioada fiscala la care datoreaza obligatiile fiscale, inclusiv prin depunerea unei declaratii de mentiuni in vederea modificarii datelor declarate initial in vectorul fiscal.

De asemenea, in speta sunt aplicabile si dispozitiile art. 45 si art. 86 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare care prevad:

“Art. 45 - Actul administrativ fiscal produce efecte din momentul în care este comunicat contribuabilului sau la o dată ulterioară menționată în actul administrativ comunicat, potrivit legii.

(2) Actul administrativ fiscal ce nu a fost comunicat potrivit art. 44 nu este opozabil contribuabilului și nu produce niciun efect juridic.”

“Art. 86 - (6) - Decizia de impunere si decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii constituie si instiintari de plata, de la data comunicarii acestora, în conditiile în care se stabilesc sume de plata.”

Referitor la comunicarea actelor administrativ fiscale, Codul de procedura fiscala prevede modalitati de comunicare directa, obisnuita, catre contribuabilii destinatari si, numai in subsidiar, comunicarea prin publicitate.

In acelasi sens sunt si prevederile pct. 1 din Instructiunile aprobate prin O.M.F.P. nr. 94/2006 privind aprobarea modelului si continutului formularelor si a instructiunilor de completare a acestora in vederea indeplinirii procedurii de comunicare a actelor administrative fiscale prin publicitate, potrivit carora **“comunicarea prin publicitate se efectueaza in situatia in care actul administrativ fiscal nu a putut fi comunicat prin una din modalitatile de comunicare prevazute la art. 44 alin. (2) lit. a), b) si c) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare”**.

Prin referatul cauzei, organele fiscale precizeaza faptul ca singura dovada de comunicare a deciziei de impunere din oficiu atacata o reprezinta Anuntul colectiv nr. 206840/13.12.2012, nefiind in posesia confirmarii de primire sau a plicului retur de la oficiul postal.

In consecinta, urmeaza a se desfiinta decizia de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele si contributiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau retinere la sursa pentru perioada de raportare 1/2007 nr. x, prin care au fost calculate debite la contributiile sociale si impozitul pe veniturile din salarii si asimilate salariilor in suma de x lei prin aplicarea prevederilor art. 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare potrivit carora:

“Art. 216. – (3) Prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, situatie in care urmeaza sa se incheie un nou act administrativ fiscal care va avea in vedere strict considerentele deciziei de solutionare.

(3¹) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare”.

In urma desfiintarii organele fiscale de administrare vor respecta intocmai procedura de impunere din oficiu si vor instiinta contribuabila cu privire la situatia existenta in evidentele

fiscale, iar in virtutea rolului activ consacrat de art. 7 din Codul de procedura fiscala vor proceda la examinarea, din oficiu, a starii de fapt in vederea determinarii corecte a situatiei fiscale a contribuabilei, inclusiv prin indrumarea acesteia, daca este cazul, cu privire la corectarea declaratiei depuse privind informatiile cuprinse in vectorul fiscal, precum si cu privire la celelalte motivatii ale contestatarei.

3.2. Referitor la accesoriile aferente contributiilor sociale si impozitului pe veniturile din salarii in suma de 331 lei stabilite prin decizia de calcul accesorii nr. x

Cauza supusa solutionarii este daca societatea contestatara datoreaza accesoriile stabilite prin decizia de calcul accesorii nr. x in conditiile in care baza de calcul a accesoriilor a fost desfiintata.

In fapt, Administratia sector 3 a Finantelor Publice a emis Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, prin care s-au stabilit dobanzi si penalitati de intarziere contributiilor sociale si veniturilor din salarii in suma de x lei, astfel:

- x lei pentru impozitul pe veniturile din salarii;
- x lei pentru contributia de asigurari sociale datorate la angajator;
- x lei pentru contributia individuala de asigurari sociale retinuta la asigurati;
- x lei pentru contributia de asigurare pentru accidente de munca si boli profesionale datoarte de angajator;
- x lei pentru contributia de asigurari pentru somaj datorata de angajator;
- x lei pentru contributia individuala de asigurari pentru somaj retinuta de la asigurati;
- x lei pentru contributia pentru asigurari de sanatate datorata de angajator;
- x lei pentru contributia pentru asigurari de sanatate retinuta de la asigurati.

Accesoriile la contributiile sociale si veniturile din salarii au fost calculate pentru obligatiile stabilite prin decizia de impunere din oficiu nr. x.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezulta ca decizia de impunere din oficiu a fost emisa ca urmare a nedepunerii declaratiei fiscale pentru luna ianuarie 2007, fara respectarea procedurii de comunicare si fara ca societatea sa fie notificata cu privire la nedepunerea in termenul legal a declaratiei cu 15 zile inainte de emiterea deciziei de impunere atacata.

SC X SRL contesta decizia de calcul a accesoriilor nr. x emisa de organele fiscale sustinand ca baza de calcul a accesoriilor prin acre au fost stabilite din oficiu obligatiile de plata este eronata si nefundamentata.

In drept, potrivit art. 119 si art. 120, art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

“Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadentă de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere”.

“Art. 120 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadentă de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

“ Art. 120¹ (1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor”.

Ulterior, incepand cu data de 1 octombrie 2010 au intrat in vigoare prevederile O.U.G. nr. 88/2010, care a modificat art. 120 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

„Art. 120 - (7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

Tinand cont de cele prezentate mai sus, de faptul ca accesoriile in suma de x lei aferente contributiilor sociale si veniturilor din salarii ce fac obiectul acestui capat de cerere au fost calculate la debite stabilite prin decizia de impunere din oficiu pentru care comunicarea nu a fost efectuata cu respectarea normelor in materie, iar organul fiscal nu a notificat societatea privind nedepunerea declaratiei fiscale pentru luna ianuarie 2007, motiv pentru care a fost desfiintata conform celor retinute la pct. 3.1. din prezenta decizie, iar dobanzile si penalitatile de intarziere reprezinta o masura accesorie in raport cu debitul principal, urmeaza sa se desfiinteze Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x pentru accesorii in suma de x lei stabilite in sarcina SC X SRL prin aplicarea prevederilor art. 216 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

“Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare”.

In speta sunt aplicabile si dispozitiile pct.11.5, pct. 11.6 si pct.11.7 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 450/2013, care precizeaza:

“11.5. În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

11.6. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

11.7. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii. ”

Astfel, Administratia sector 3 a Finantelor Publice urmeaza sa procedeze la examinarea tuturor starilor de fapt si a tuturor raporturilor juridice relevante pentru impunere, la indrumarea societatii cu privire la depunerea declaratiei si recalcularea accesoriilor tinand cont de prevederile legale.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 7, art. 45, art. 83, art. 86, art. 119, art. 120, art. 120¹ si art. 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, capit. II din Procedura privind stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor și contribuțiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă, aprobata prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 3.392/2011, si pct. 11.5, 11.6 si 11.7 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 450/2013

DECIDE

1. Desfiinteaza Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x prin care s-au stabilit in sarcina SC X SRL accesorii aferente obligatiilor fiscale in suma de **x lei**, urmand ca Administratia sector 3 a Finantelor Publice sa procedeze la reanalizarea situatiei fiscale a societatii, tinand cont de prevederile legale, de motivatiile acesteia, precum si de cele retinute prin prezenta.

2. Desfiinteaza Decizia de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele si contributiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau retinere la sursa pentru perioada de raportare 1/2007 nr. x, prin care au fost calculate debite la contributiile sociale si impozitul pe veniturile din salarii si asimilate salariilor in suma de **x lei**, stabilite de Administratia sector 3 a Finantelor Publice, in sarcina SC X SRL, urmand ca organul fiscal sa procedeze la reanalizarea situatiei fiscale a societatii tinand cont de prevederile legale precum si de cele retinute prin prezenta decizie.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata potrivit legii in termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul Bucuresti.